

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.070/2025/4.

A felperesek:

Felperes1 (Cím2) I. r.

Felperes2 (cím3) II. r.

A felperesek jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím4)

Az alperes:

Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

jóhírnév megsértéséből származó igény

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, 9.P.20.098/2024/11. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 12.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felepreseknek személyenként 38.100 – 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz – harmincnyolcezer-egyszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak fizessen meg 192.000 (egyszázkilencvenkettőezer) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az államnak járó fellebbezési eljárási illetéket a jelen ítélet keltétől számított hatvan napon belül kell a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetésekor a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát/jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint az I. r. felperes országos ismertségű párt, a II. r. felperes pedig az I. r. felperes alapításától 2020. elejéig annak pártigazgatója volt 2023 nyaráig, majd 2024 nyaratól az országos választmány elnöke, vezető politikusa. Az alperes kiadója a www.hirportál1.hu internetes oldalnak, amely vármegyei legolvasottabb hírportálja. E portálon jelent meg 2022. május 13-án „A megsemmisülés útján halad a Felperes1” című cikk. Az alperes az I. r. felperesről a cikk lead-jében, illetve a cikk harmadik oldal első bekezdésében valótlannul híresztelte, hogy „... a május 7-i elnökválasztás előtt sajtóhírek szerint 90 kamuszervezetet hoztak létre, hogy fantomküldöttekkel erősítsék mind politikus1t, mind a párt szervezeti egységét” (lead), illetőleg „... nem is csoda, hogy 90 alapszervezetet hoztak létre a mostani elnökválasztás előtt” (cikk). Az újságcikk a II. r. felperesről a 4. és az 5. oldalon azt jelentette meg, hogy „Szabó, aki nem most bizonyította először lojalitását politikus1hez, úgy szervezte a küldöttgyűlést, hogy politikus1 nyerje meg a mostani választást. Tudnia kellett a fantomszervezetek alapításáról is (...)”.

[2] Az alperes cikkében forrásként a napilap1 által írt médiatartalomra hivatkozott. A megjelenés idején a www.hirportál1.hu internetes oldalnak mintegy 30.000 - 35.000 fős olvasótábora volt.

[3] Az I. r. felperes vármegyei tagjai, valamint a II. r. felperes az újságcikk megjelenését követően az I. r. felperes tagjaitól, képviselőitől, szimpatizánsaitól, és számukra ismeretlenektől több megkeresést is kaptak, akik a cikk valóságtartalmát illetően, az ott olvasott tényállítások tekintetében magyarázó válaszadást kértek.

[4] A felperesek keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat, továbbá kérték a bíróságot, kötelezze az alperest személyenként 600.000 – 600.000 forint sérelemdíj, s ezen összeget érintően 2022. május 14-étől a kifizetés napjáig terjedő időre járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamat, valamint perköltsége megfizetésére.

[5] A jogalap körében a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére és 2:51. § (1) bekezdésének a) pontjára hivatkoztak.

[6] Előadták, hogy az alperes valótlanságokat híresztelt. Az I. r. felperes soha egyetlen kamuszervezetet nem hozott létre, így a 2022. májusi tisztújítás előtt sem. A II. r. felperes nem szervezte úgy a tisztújítást, hogy azon bárki, akár politikus1 nyerjen, ugyanis erre senki nem is lenne képes. Szerintük a sérelmezett állítások híresztelésnek tekintendők, azokat az alperes a www.napilap1.hu portálon megjelent cikkből vette át, másrészt pedig a II. r. felperesre vonatkozó valótlan állításokat személy1, az I. r. felperes korábbi elnökségi tagja tette. Utaltak arra, hogy a www.napilap1.hu ellen sajtó-helyreigazítási pert indítottak; a Fővárosi Ítéltábla 2022. november 8-án kelt 2.Pf.20.571/2022/3. számú jogerős ítéletével e per alperesét helyreigazításra kötelezte. A Fővárosi Ítéltábla ítéletéből kitűnik, hogy a jelen perben is vizsgálendő alperesi közlések tényállításoknak tekintendők, melyeket az alperes nem tudott bizonyítani.

[7] A felperesek hangsúlyozták, a sérelmezett cikk tartalmát valótlan és sértő tényállítások képezik, melyek társadalmi megítélésüket, a II. r. felperesnek politikusi megbecsültségét súlyosan rombolta. A pártok belső életében alapvető fontosságú demokratikus döntésű folyamat legfontosabb elemét, a szabad választást állította a cikk manipulatívnak, így komoly sérelmet okozott. A hamis tényközlésekre közszereplőként sem terjed ki tűrési kötelezettségük. Az alperes a valótlan tényeket nagy nyilvánosság előtt, több tízezres olvasottságú hírportálon, szándékosan lejárató céllal, kifejezetten rosszhiszeműen közölte, az átvett cikk valóságtartalmát meg sem kísérelte ellenőrizni. Kiemelték, hogy a közbizalom megléte esetükben alapvető, amely a sérelmezett cikkel torzult.

[8] A felperesek véleménye szerint az őket ért sérelem kompenzálásához sérelemdíj megfizetését igényelhetik.

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a tényállítások a felperesek személyiségi jogát sértene, figyelemmel arra, hogy azok nem csorbították társadalmi

megítélésüket, másrészt pedig közszereplők, így a bírálattal szemben nagyobb tűrési kötelezettségük van. Közéleti tevékenységükre figyelemmel számítaniuk kell arra, hogy politikai hitelességüket is megkérdőjelezzék, mindemellett pedig a polgárok a közügyek demokratikus vitája során a történéseket összefüggéseikben értelmezik. Kiemelte, hogy a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a sérelemdíj, s tekintettel kell lenni arra a társadalmi érdekre is, mely a közéleti viták minél szabadabb folyására vonatkozik. Utalt arra, hogy a jogalkotó a Btk.-t módosította, akként, hogy nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közélet szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. E módosítás nem járhat azzal, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperesek nem igazoltak nemvagyoni hátrányt, a cikk több, mint két éve jelent meg, aktualitása nincs, végül pedig vitatta a késedelmi kamat követelést.

[10] A felperesek válasziratukban kiemelték, az alperes általa sem vitatottan valótlannak állított, s e tény az általános közfelfogás szerint is sértő. A közéleti vita létre nem hivatkozhat az, aki szándékos eljárásával valóság alapot nélkülöző, hamis állításokat tesz, s maga hiúsítja meg az egymással szemben álló álláspontok bemutatását, ütköztetését. Utaltak arra, a hírnevrontás megvalósulásához nem szükséges a hátrányos eredmény tényleges bekövetkezése, a jóhírnevük megsértése következtében ért nemvagyoni kárt pedig nem kötelesek bizonyítani. Ezzel szemben az alperes bizonyíthatta volna, hogy a jogsértéssel összefüggésben sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány nem keletkezett, vagy kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható. Kiemelték végül, hogy igényüket az elévülési időn belül érvényesítik.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnev védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportall.hu internetes portálon 2022. május 13-án „A megsemmisülés útján halad a Felperes1” címmel megjelölt cikkben valótlannak híresztelte, hogy a Felperes1 a 2022. május 7-ei tisztújító kongresszusa előtt 90 kamuszervezetet hozott létre, és a II. r. felperes úgy szervezte a párt tisztújító kongresszusát, hogy azon politikus1 nyerje meg az elnökválasztást. Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 600.000 – 600.000 forintot, valamint ezen összeg vonatkozásában 2022. május 14-étől a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá a felpereseknek személyenként 76.200 – 76.200 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 144.000 forint kereseti illetéket.

[12] Határozatának indokolásában felhívta a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, 2:44. § (1) és (2) bekezdéseit, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontját, valamint 2:52. § (1) és (2) bekezdéseit, s abból indult ki, miszerint az alperes nem vitatta, hogy a felperesek által megjelölt közlések tényállítások, és azt sem, hogy azok valótlannak. Az alperes arra nézve nem tett előadást, hogy az átvett, valótlannak bizonyult cikkrészlettel összefüggésben a közölt állítások hitelességét ellenőrizte. Arra tekintettel, hogy állította viszont, a tényállítások nem sértő jellegűek, ezt a kérdést kellett értékelési körbe vonni.

[13] A közleményt a maga egészében vizsgálva a törvényszék azt állapította meg, hogy a sérelmezett cikkben az alperes arról tudósított, az I. r. felperes számos jelölőszervezetet a tisztújító kongresszuson megvalósuló választási eredmények befolyásolásának szándékával hozott létre, amiről a II. r. felperes is tudott, és csalárd módon úgy szervezte a küldöttgyűlést, hogy azon egy bizonyos jelölt nyerjen. Ehhez képest a kongresszus hatásköréről, a tisztségviselők megválasztásának rendjéről, a választási szabályzatról mindenkor a párt jogszerűségi ellenőrzésnek alávetett alapszabálya rendelkezik. A felperesek által sérelmezett cikk tényként állította, hogy az I. r. felperes e szabályokat kijátszva, a II. r. felperes pedig ugyancsak e szabályzat alapelveivel szembe helyezkedve befolyásolta a választás eredményt. A cikk súlyos jogsértést állított, a felperesek etikátlan és jogszerűtlen eljárását kiemelve velük szemben sértő tényállításokat fogalmazott meg.

[14] Nem osztotta az alperesnek azt a véleményét, hogy a közéleti szereplő felperesek tűrési kötelezettsége fokozottabb, másrészt pedig, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét a jogsértés szankcióinál értékelni kell. Ezzel szemben kifejtette: a szabad véleménynyilvánítás joga nem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra vagy csúsztatásokra, és a politikai közszereplő sem köteles eltérni a személyét érintő valótlan és sértő tényállításokat. A Ptk. 2:44. § (1) és (2) bekezdései a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlását a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja, azonban az adott esetben a szükséges és arányos korlátozás követelménye nem valósult meg. Nem igazolt ténybeli alapokon nyugodott a tudatosan csalárd módon megvalósuló felperesi magatartásokra vonatkozó állítás; ezzel szemben a felperesek megítélésére negatív módon ható, lejárató jellegű közlemény a valósághű tájékoztatást nem szolgálhatta.

[15] A törvényszék kifejtette, hogy a sérelemdíj iránti követelés jogalapja a jogsértés bekövetkeztének ténye folytán fennáll. Az alperes felróhatóságát nem csökkentti a másodközlői minőség, továbbá az állítások valósága vagy valótlansága azok ellenőrzésével egyszerű módon feltárható lett volna. Bár a következetes bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának a sérelemdíj megítélése nem automatikus következménye, ugyanakkor a Pp. 190. § (2) bekezdése és 203. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság az alperes által nem vitatott hivatkozásokat értékelte, s köztudomású tényként fogadta el, hogy a párt saját belső szabályzatát, működésének alapidokumentumát kijátszó, a belső választási eredményeket manipuláló magatartás megvalósulásához a választópolgárok milyen társításokat fűzhetnek. A közlés alkalmas volt a felperesek tisztességének megkérdőjelezésére, a bizalom megingatására, így bagatellnek nem minősíthető. Értékelte továbbá, hogy az alperes az eltelt időben a jogsértés kompenzálása érdekében – helyreigazító közlemény önkéntes közzétételével, vagy másként – nem járt el.

[16] Az elsőfokú bíróság vizsgálta azt is, hogy más, az alperes által kiadott online portálokon megjelent ugyanilyen tartalmú cikkek miatt eltérő bíróságok előtt külön-külön indított perekben követelt sérelemdíj miként aránylik ahhoz, mintha a felperesek egy eljárásban, az alperes székhelye szerinti bíróság előtt érvényesítették volna a különböző vármegyei nyomtatott és online sajtótermékekben megjelent cikkek miatti sérelemdíj követelésüket. Figyelemmel volt arra, hogy az online formában megjelenő újságban közölt hír széles olvasóközönséghez juthatott el, de nyilvánvalóan más olvasói körhöz, mint a további vármegyei/országos lapok fogyasztói, ezért az alperes által jelzett „összeadásnak” nincs helye. Bár a www.hirportál2.hu portálon megjelent ugyanilyen tartalmú cikk miatt a felperesek már befejeződött perben alacsonyabb összegű igényt érvényesítettek, azonban a

perfelvételi tárgyaláson ennek okszerű magyarázatát adták, így a bíróság értékelte a sajtótermékek olvasottsági adatait. Ezen túlmenően nem látott összefüggést az alperes által hivatkozott Btk. módosítás és az igényelt sérelemdíj között; ez utóbbit nem ítélte aránytalannak vagy túlzónak.

[17] A törvényszék kiemelte végül, hogy a sérelem bekövetkeztével a sérelemdíj iránti igény azonnal esedékessé válik. Az pedig az elévülési időn belül a sérelmet szenvedett fél saját mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az igényt mikor érvényesíti. Azzal, hogy az alperes ellen nem a sérelem okozásához közeli időpontban követeltek azonnali jogvédelmet, inkább magukat hozták hátrányosabb helyzetbe, hiszen a cikkben közöltek valóságtartalmáról, vagy annak hiányáról az olvasók nem a lehető legkorábban értesülhettek. Arra figyelemmel, hogy a sérelemdíj igényelt összege a károkozaskor fennálló ár- és értékviszonyok alapján sem eltúlzott, a késedelmi kamat követelés alapos.

[18] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan a sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, harmadlagosan pedig a felperesek részére fizetendő sérelemdíj személyenként 200.000 – 200.000 forintra mérséklését, és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[19] Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértés, a jóhírnév megsértése nem áll fenn, ugyanis a cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek túrésére a politikai szereplőnek minősülő felperesek ne lennének kötelesek. A sérelmezett közlések nem sértő jellegűek. Ennek kapcsán azt kell vizsgálni, hogy a felperesek politikai értelemben vett jóhírnevében keletkezett-e csorbulás. Kiemelte, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

[20] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a jogsértésekkel okozott nemvagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, így nincs indoka a sérelmek sérelemdíjjal kompenzálásának. Amennyiben az ítéltábla nem így látná, s a felpereseket ért sérelem kompenzálására sérelemdíj alkalmazását tartaná indokoltnak, erre az esetre azzal érvelt, hogy a sérelemdíj megítélt összege eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, ugyanis nem áll összhangban a politikai közszereplő felpereseket ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával.

[21] Hangsúlyozta: a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Ha nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nemvagyoni hátrány keletkezett, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. Önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélezési gyakorlat szerint nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát, a nemvagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele, a jogszabály pedig csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felpereseket. Utalt arra, hogy a sérelmezett közlések azonos

időszakban más médiaplatformokon is megjelentek, a felpereseket ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. A kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben a felperesek a párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követelések kapcsán ugyanazokra a tényekre és bizonyítékokra hivatkoztak. A perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, s egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felpereseket ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása, ami alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Ezen túlmenően a felperesek maguk sem határozták meg, mennyiben tekintik elkülöníthetőnek a bekövetkezett nemvagyoni sérelmet a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától.

[22] Kiemelte, hogy a jogsértésként értékelt állítások nem a felperesek személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységükre vonatkoznak. Ráadásul a közvélemény a vonatkozásukban újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, ami ezáltal az okozott hátrányt is degradálja. Ekként a perbeli közlések tartalma általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesekről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, az irántuk fennálló közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nemvagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogokat sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.

[23] Az alperes azzal is érvelt, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. Emellett megismételte, figyelemmel kell lenni a Btk. 226. §-ának 2023. június 2-ától hatályos (3) bekezdése rendelkezésére is; ez büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést; ellene egyéni jogsérelemnél kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe. A törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését nem eredményezheti, a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásánál nem válhat dominánssá.

[24] Hangsúlyozta, hogy a felperesek közszereplők, így fokozott mértékben tűrni kötelesek a kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú AB határozata elvi élel mondta ki, hogy a közszereplők a személyüket érintő, jellemzően a sajtóban megjelenő állítások magas szinten tűrésére kötelesek, melyben szűk körben a valóltan tényállítások tűrésére kötelezettsége is beletartozik. A 13/2014. (VI. 18.) és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határait ugyancsak tágan határozták meg. Emellett értékelni kell azt a köztapasztalású tény, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti agatartása, a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászokott az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[25] Az alperes kiemelte, hogy a felpereseknek lehetőségük volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, másrészt pedig a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel. Kiemelte továbbá, hogy ma már a közölt hírnek aktualitása nincs.

[26] Kérte végül az ítéltáblát, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozza meg, így a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget a marasztalási összeg után mellőzze.

[27] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig minden szempontból okszerű következtetést vont le.

[28] Kiemelték, az alperes perben vizsgálandó közlései nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások, ekként nincs jelentősége annak, közszereplőként kötelesek-e tágabban túrni a kritikát és a véleménynyilvánítást. A közszereplőket terhelő tűrési kötelezettség nem terjed ki valótlan tényállítások megtételére; a nagy nyilvánosság előtt tett hamis, vagy nem bizonyítottan valós állításokkal szemben a közszereplők is sikerrel hivatkozhatnak személyiségi jogaik védelmére.

[29] Amit az alperes állított, az még büntetőjogilag is üldözendő, komoly jogsértés. Súlyos, a demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta meg őket. Mindkét állítása kirívóan sértő volt, ami a közvélemény előtt súlyosan rosszálló értékítéletet vált ki, és megkérdőjelezi még a demokráciához fűződő alapvető viszonyukat is. Az állítások nemhogy csorbítják, de kifejezetten rombolják társadalmi megítélésüket, ezért az általuk igényelt sérelemdíj, pláne olyan fokú felróhatóság esetén, amit az alperes tanúsított, nemhogy nem eltúlzott, de különösebb kommentárt, részletes indokolást sem igényel. Az alperes róluk célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága pedig kiemelkedő volt.

[30] A felperesek szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata [13/2014. (IV. 18.), 3217/2020. (VI. 19.) és 3111/2022. (III. 23.) AB határozatok] ugyancsak jogi álláspontját erősítik.

[31] Előadták, hogy a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat helyesen mérlegelte, a mérlegelés szempontjai az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnnek. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és annak értékelése is elfogadható. Az ilyen tárgyú perekben a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése az igényérvényesítőt a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti, és megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. Ezért nem kötelesek bizonyítani az őket ért nemvagyoni hátrányt, az alperes ugyanakkor bizonyíthatta volna, hogy az általa sem vitatott jogsértéssel összefüggésben nem keletkezett a sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány, vagy kimenthette volna a felelősség alól magát annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak hiányát nem igazolta; meg sem kísérelte azt.

[32] Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, ugyanakkor valamennyi platformot az alperes üzemeltette, s üzemelteti jelenleg is. Jóhírnevük többszörös megsértése azért sem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére

sem, mert ellenkező esetben az alperes saját felróható magatartására tudna előnyök szerzése végett hivatkozni. Az pedig, hogy a perben vizsgálandó hazug állítás újra és újra megjelent, nem azt eredményezi, hogy azt a közvélemény eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen ellenkezőjét.

[33] Kiemelték, nincs jelentősége annak, a jogalkotó a rágalmazás Btk.-beli tényállását miként módosította, s nincs szó arról, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezné. Ilyen összegű sérelemdíj iránti igénynél a sérelemdíj prevenciós funkciója ugyan felmerül, de nyilvánvaló képtelenség, hogy dominánssá váljék.

[34] Hivatkoztak arra is, hogy a sajtószervek a véleménynyilvánítás közvetítésében játszott kiemelkedő fontosságú alkotmányos szerepüket a szakmai szabályok megtartásával, felelősséggel kötelesek gyakorolni. Az a sajtószerv pedig, amely e szakmai szabályokat nemhogy nem tartja be, de súlyosan megsérti, semmiképpen nem hivatkozhat mentesülése érdekében arra, hogy az újságírók feladata éppen a közvélemény tájékoztatása.

[35] Vitatták, hogy lehetőségük lett volna a megfogalmazott közlések cáfolatára. Soha nem volt lehetőségük sem arra, hogy olyan felületen jussanak el a társadalomhoz, s annyi embert érjenek el üzeneteikkel, mint amire az alperes képes. vármegyében egyetlen olyan sajtótermék sincs, melynek anyagi lehetőségei, látogatottsága akárcsak mérhető lenne az alpereséhez. Az alperes maga nagyszámú internetes sajtóterméket működtető médiaholding, mellyel szemben a kisösszegű sérelemdíjnak semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása nincs. A sérelemdíj összegének mérlegeléssel meghatározásakor a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonyai figyelembe vehetők, márpedig a jogsértést szándékosan, üzleti felhasználás vagy haszonszerzés céljából elkövető alperes évente többmilliárdos adózás utáni eredményt könyvel el.

[36] A felperesek véleménye szerint nincs jelentősége annak, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési időn belül igényüket mikor érvényesítik. Az időmúlás nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy emiatt a sérelemdíj nem, vagy csak alacsonyabb összegben lenne érvényesíthető; a sérelemdíj büntető funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül, mert alkalmas arra, hogy a jogsértőt visszatartsa az újabb jogsértéstől, azaz az ellenőrizetlen, valótlan közlések nyilvánosságra hozatalától.

[37] Károsodása akkor valósult meg – figyelemmel a Ptk. 6:532. §-ára –, amikor a www.hirportál1.hu portálon a cikk megjelent. Mivel a sérelemdíj pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, így nem mellőzhető a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés sem

[38] A fellebbezés alaptalan.

[39] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. A másodfokú bíróság osztja azt az álláspontját, hogy az alperes megsértette a felperesek

jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, melynek kompenzálására fejenként 600.000 – 600.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, osztja a döntés indokait is.

[40] A fellebbezés érveire figyelemmel az ítélőtábla az alábbiakat hangsúlyozza.

[41] A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a perbeli közlés szerint az I. r. felperes nagyszámú kamuszervezetet hozott létre azzal a céllal, hogy a párt vezetését egy bizonyos jelölt nyerje el. A II. r. felperesnek a cikk azt a szerepet tulajdonította, hogy tudatosan, turpis módon, részrehajlóan járt el politikus1 érdekében. Ezek az említett eljárások sértik a párt demokratikus működését, a tisztségviselők választásának szabadságát alapvetően kérdőjelezi meg, ebből adódóan a jogsértés egyik felperest érintően sem bagatell.

[42] Tény, hogy közszereplőként a felpereseket fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, azonban a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az alperest csak akkor védené, ha az általa közöltek valótlanosságáról nem tudott volna, és a foglalkozás által megkívánt körültekintést sem mulasztotta volna el. Ekként - mivel eljárása kifejezetten a felperesek hiteltelenítését célozta - nincs jelentősége annak, az újságcikk közérdeklődésre tartott-e számot, miként a felperesek személyének sem.

[43] Az ítélőtábla véleménye szerint a felpereseket ért sérelem sérelemdíjjal kompenzálendő, annak megítélt mértéke pedig egyik felperes esetében sem eltúlzott. Nem róható a felperesek terhére, hogy a köztudomású sérelmen kívül további hátrányok bekövetkezését nem állították. A kifogásolt állítások alkalmasak voltak az irányukban fennálló bizalom rombolására, hitelességük kétségbe vonására, mindemellett pedig az alperes felróhatósága nagyfokú volt.

[44] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]).

[45] Nem vitásan az I. r. felperes széles körben ismert párt, a II. r. felperes politikusként közszereplő, azonban a rájuk vonatkozó célzatos, valótlan állításokat túrni nem kötelesek. Az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem valótlan tényállásokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte. Közlései a közéleti vitához nem járulhattak hozzá, azok célja az érintettek politikai/politikusi hitelességének rombolása volt.

[46] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[47] Az ítélőtábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése

érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821.). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182.), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben az igényelt, személyenként 600.000 – 600.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott állítást a büntetőjog tilalmazza-e.

[48] Megjegyzendő, hogy a magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el.

[49] Nem vitás, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban az alperes által üzemeltetett más médiaplatformokon is megjelentek, azonban ezeknek a címzettje más-más olvasóközönség; a www.hirportall.hu vármegyei hírportálként működik. A célközönség eltérése miatt a jogsértő közlés más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem kumulálható.

[50] Az alperes tévesen érvelt azzal, hogy a felpereseknek lehetőségük volt a megfogalmazott közlések cáfolatára. Ehhez képest szükséges megjegyezni, hogy az alperes más hírportálokat érintő hasonló ügyekben meghozott ítéletek ellenére sem tett közzé önkéntesen olyan közleményt, melyből kitűnne, hogy az eredeti cikk valótlan tényállítást tartalmazott.

[51] Nem releváns, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperesek mikor nyújtották be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségtől halványult. A Ptk. 6:352. §-ából adódóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperesek hátrányt szenvedtek, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt pedig az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Tény, hogy a bírói gyakorlat szerint olyankor, amikor az elkövetés és az ítélelhozatal időpontja között olyan jelentős idő telik el, hogy az értékviszonyokban számottevő változás következik be, úgy a sérelemdíj összege meghatározható az elkövetéskori és az ítélelhozatali értékviszonyok alapján is, azonban az érvényesített sérelemdíj összegek az elkövetéskori értékviszonyoknak felelnek meg.

[52] Ezért a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[53] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján – hivatkozással a Pp. 81. § (1) és 82. § (3) bekezdéseire, valamint a fellebbezési eljárásban már alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) pontjára, és 5. § (1) bekezdésére – kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti tizenöt nap határidőben fizesse meg a felpereseknek az általuk felszámított, személyenként 30.000 forint + ÁFA = 38.100 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat). Kötelezte az alperest

arra is, hogy fizesse meg az államnak a feljegyzett 192.000 forint fellebbezési eljárási illetéket [Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 40. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdésének f) pontja].

[54] A másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2025. május 19.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró